

29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' (Β' ΛΟΥΚΑ)

Κυριακοῦ ὁσίου (†556). Πετρωνίας μάρτυρος.

ᾠχος πλ. β'. Ἐωθινὸν δ'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. Βου

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ε^ε ευ λο
γη με ε νος ο ερ χο με νος ε^Δ εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου^ε

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ^{Δι} ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η μιν ε^ε ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο με νος ε^Δ εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου^ε

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

ᾠχος πλ. Δι-θ

Α^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα
σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θη σαν^{Νη} και ι στα^{Δι}

το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

Τ ης ε ρη μ8 πο λι της και εν σω μα τι Αγ γε
λος και θαν μα τ8 ρ γος α νε δει χθης θε ο φο ο ρε
Πα τη ρ η μων Κυ ρι α κε νη στει α Αγ ρυ πνι α προ σευ
χη ου ρα νι α χα ρι σμα τα λα βων θε ρα πευ
εις τ8ς νο σ8ν τας και τας ψυ χας των πισ τει προ στρε χον
των σοι δο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν δο
ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι δο ξα τω ε νε ρ γ8ν τι δι
α σ8 πα σιν ι α α μα α τα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ου Γα βρι ηλ φθε γ8α με νου σοι Πα ρ θε νε το χαι

ρε ^Δ _δ συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της ^π ₉ εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δικαι ος Δα βιδ ^Δ _δ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
 νων ^Δ _δ βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π ₉ δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θε ο ντι εκ σου ^Δ _δ
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κ8 8
 σου ου ου ^π ₉

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^Α _α Δι-θ

Του τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω
 με νου η Μα ρι α ε βο α προς τας κε κρου μμε νης
 α πο στο λης ^ε _ε ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
 λω νος ερ γα ται ^Δ _δ κη ρυ ξα τε τον της α να στα
 σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
 σμω το με γα ε λε ε ος ^ε _ε

Δόξα.

Κυριε παριστα το τα φω σου Μαρι α
η Μαγδαληνη και εκλαιε βοωσα και κη που
ρον σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρυ
ψας την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι
θρο νου Χε ρου βι μι οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σον τες
α πο του φο ο βου α πε νε κρωθη σαν η τον Κυ
ρι ον μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν
νε κροις και τες νε κρω ρς α να στη σας δο ξα α σοι οι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτην ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα
ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω
σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων
τοις Α γγελοις συ γ χα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η α
πο λο με νη δρα χμη ο παν τα σο φως οι κο νο μη σας
δο ξα σοι οι

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̄ Δι-θ

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν
τω λι ι θω ε πε κει το ⁶ ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^Δ και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος ⁶

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου ^Δ και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε ⁶ κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας ⁶ α
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της
^Δ του κο σμου ει σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων
φω τι σας τους εν σκο τει ⁶

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον
σου τον ε κου σι ως προ σπα γεν τα εν σταυ ρω ⁶ και
α να στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω

θη ναι τας ψυχας η η μων

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Των α γγε λων ο δη η η μος κα τε πλα γη

ο ρω ω ων σε εν νε ε κροι οις λο γι σθε

ε ε ε ντα τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ την

ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυροφοροοοοροις ι δε τε ε υ

μεις τον τααφον και ησθητε οσωτηρ

γαρ εξα νεεεστητμνηηματος

Ευλογητος ειει Κυριε διδαξοο

οονμετααααδικαιωματααασ

Αιιανπροϊμυροφοροιεδραμον

προστομνηημαασθηνολογσσσαι

αλλεπεστηπροσ αυτας οαγγελος καιει

ειειειπεθηνοοοκαιροοςπεεπαυται

μηκλαιετητην αναστασιν δεαπο

στολοις ειειπατε

Ευλογητος ειει Κυριε διδαξοο

οονμετααααδικαιωματααασ

Μυροφοροιγυναιαιαικεςμεταμυρων

ελθσσσαιπροστομνηημασσω

ωωωτερενηχοντοαγγεεελθπροσ αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νϛ²² τι με τα α α νε κρων
τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ
ε ξα νε ε ε στη τϛ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω
Πνευ μα τι⁹

Π ρο σκυ νϛ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τϛ τϛ
Υι ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε
ε ε ευ μα⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι
α τη ου σι ι ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα
φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι
ος⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τϛς αι ω ω
ω ω να ας τω ων αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κϛ ϛ ϛ σα τον Α δα μ α
μα ρ τι ι ι ι ας²² ε ε λυ υ τρω ω σω Πα ρ θε
ε ε ε νε⁹ χα ρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι

λυ πης πα ρε ε ε εσ χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σθ σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A

λλη λσ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α A λλη λσ ι α A

λλη λσ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε

ο ο ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τσ θα να α

τσ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δσ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σσ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη

τρι αι κιο να τε ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σσ

Λι αν προ ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σσ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων
ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν
το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασφθε γγο με ε νσ τι με
τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' zz} και Α γι ω Πνευ μα
τι^{u q}

Π ρο σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ
 θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
 τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχεσ ρευ σαν τα
 ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρωω πος

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
 ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
 λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Δι-Θ

Ἀντίφωνον Α΄.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
 Λο ο γε οικτει ρον με ι να ζω σοι

Ε λε η σον η μαστους ε ξου θε νη μενουςκα

ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου Λο γε ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^χ ω ναστων

αι ω νων α μην ^Δ

Α γι ω Πνευ μα τι παν σω στι κη αι τι α ^Δ

ει τι νι του το κατ α ξι αν πνευ σει τα χει ε

ξαι αι ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω ^ε

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων

α ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου πα λαι σμα οι νι

κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται ^ε

Τ οισ ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη

ως στρου θι ον Λο γε οι μοι πως μελ λω των εχ θρων ρυ

σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^Χ ω ναστων

αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^Δ ευ

δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α

ι σου ρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω ^ε

Ἀντίφωνον Γ'.

O ι πε ποι θο τεσ ε πι Κυ ρι ον εχ θροις φο βε

ροι και πα σι θαυμα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν ^ε

E ν α νο μι αις χει ρα αυ των ο των δι και ων

κλη ροσ ε πι κου ρον σε ε χων Σω τε ρου κ εκ τει νει ^ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τους αι ^Χ ω ναστων

αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι το κρα τοσ ε πι παν των ο πε ρ

αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι

πνο η των κα τω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμὸς πθ' (79).

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Δ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ΄ 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἤλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὔρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὔρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἤλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιομων σθ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν
α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρ μθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α

δη λα και τα κρυφια της σοφιας σεδηλωσας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ιδου γα αρ αλη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ασ τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο
φι ι ι α ασ σε ε εδηλω ω ω σα α α
α α ασ μοι οι οι οι
Ὁ ἀ χορός.

Εἰς πολλ λα ε ε τη δε σπο ο τα

χ ε

Ραν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι
Ακου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
να

Απο σρε ψον το προ σω πον σε α πο των α

μαρτιων μου και πασας τας ανομινας μου εξαλει

ψον

Καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε

ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκαιτοις

μου

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και

το πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε

μου

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη

ριου σου και πνευμα τη γεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους σου και ασε

βεις επι σε επιστρεψουσιν

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της

σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την

δικαιωσιν σου

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το

στομαμα να γγει την αινεσιν σου

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ολοκαυτωματα ουκ εδοκησεις

Ηυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια σου

την Σιων και οικοδομηθητω τα τειχη Ιερου

σαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυ

νης αναφοραν και ολοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμο οσχος και ελεησον με ο θεος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Ταιστων Αποστολων πρεσβειαις ελεημον

Ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα των ^Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων **Α** μην ^Ζ ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλη μα

των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε

σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

Ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τες αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

Ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο

μη μα α μδ

Α να στας ο Ι η σης α πο τς τα

α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῶ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοὶ ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνη, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Κυριακῆ, γένοιο πρὸς Θεόν μοι προστάτης.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ποίημα Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. ᾠσμα ἀναπέμφωμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κλέος θείας γνώσεως Χριστέ, παράσχου μοὶ καὶ χάριτος, τὸν ὄσιον ἀξίως, Κυριακὸν ὑμνήσαι, ταῖς τούτου ἐντεύξεσι· σὺ γὰρ τῶν ὑπὲρ λόγον, ὁ ταμίας σοφῶν διδαγμάτων.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾠμνον προσκομίζοντά σοι νῦν, Κυριακῆ μακάριε, εὐμενῶς δεδεγμένος, τῆς θείας μετασχεῖν με, Χριστὸν καθικέτευε, αἴγλης καὶ φωταυγίας, καὶ τῆς ὄντως τυχεῖν σωτηρίας.

Δόξα.

Ῥώμη τοῦ Δεσπότη κραταιᾶ, ῥωννύμενος τοὺς ἄρχοντας, Κυριακῆ παμμάκαρ, τοῦ σκότους ἐτροπώσω· τοῖς τούτου δὲ ἵχνεσι, Πάτερ ἀκολουθήσας, πρὸς τὴν ἄνω κατήντησας λῆξιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κλίμαξ ἀνεδείχθης νοητῇ, ἦν Ἰακώβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ, κατήλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως γενέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνη, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ πλ. δ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀόκνως διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· ἐκ γὰρ βρέφους ἐπόθησας, τὸν Κτίστην σου Ὅσιε, ὃν διψῶν ἐξεζήτεις, ἐλάφου μιμούμενος, τὸν δρόμον ἐφ' ὑδάτων πηγᾶς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καρδίας τοῖς πίναξιν, ἐγγραφείσας τῆς σῆς, δεδεγμένος Θεσπέσιε, δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, ὡσπερ ἔμψυχος βίβλος, ἐμπράκτως ἐτήρησας, Χριστοῦ τὰς ζωτικὰς ἐντολάς.

Δόξα.

Γηθόμενος ἔμφρονα, τῇ Τριάδι ναόν, σαυτὸν κατεσκεύασας, τὸν νοῦν καθηράμενος, καὶ τὸ σῶμα καὶ πνεῦμα, Τρισμάκαρ καὶ γέγονας, δοχεῖον τρισηλίου φωτός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ παρθένος ἔμεινας, Μῆτερ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα. ᾠδὴ δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς ἄνω ἐφιέμενος, ὑπερκοσμίου ζωῆς, τοῦ κόσμου τὴν τερπνότητα, ὡς διαπίπτουσαν, κατέλιπες Ὅσιε· ὅθεν ἐν ταῖς

ἐρήμοις, καὶ σπηλαίοις οἰκήσας, πόλεως οὐρανίου, ἀνεδείχθης πολίτης· ἐν ἧ τῶν ἐκτελούντων τὴν σὴν, μνήμην μνημόνευε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθει, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆ ζωαρχικῆ, παλάμῃ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφραως, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχ. Σκίλλης ἀμύνη, Κυριακέ, πικρία
Γεῦσιν γλυκεῖαν, ἧ θανεῖν κατεκρίθης.

Σκιλλοβόρος δ' ἐνάτη μύσεν εἰκάδι Κυριακός.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τῶν ἁγίων ἑκατὸν πεντήκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τρύφωνος, Τροφίμου, καὶ Δορυμέδοντος· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Πετρωνίας.

Στίχ. Εἶφει κλίνασα τὴν κάραν, Πετρωνία,
Ψυχῆς ἐρείδεις ὄμμα τῆ θεία πέτρα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γουδελίας.

Στίχ. Σοὶ τὴν κεφαλὴν τῆ κεφαλῆ τῶν ὄλων,
Χριστέ, προσῆξεν ἐκ ξίφους Γουδελία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κασδόου καὶ Κασδόας.

Στίχ. Ἀθλοῦσιν ἄμφω Κασδόος καὶ Κασδόα,
Ὅ μὲν σπαθισθεῖς, ἡ δὲ θλασθεῖσα ξύλω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Δάδα καὶ Γοβδελαᾶ, υἱοῦ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν.

Στίχ. Εἶπει μεληδὸν σῶμα πᾶν τετμημένος,
Τὸ πνεῦμα σώζεις, Μάρτυς Ὑψίστου Δάδα.

Ὅ Γοβδελαᾶς πείρεται τοῖς καλάμοις,
Τὸν καλάμῳ τυφθέντα Χριστὸν μου σέβων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ὁσιομαρτύρων τῶν ἐν τῇ Μονῇ τῶν Στροφάδων ἀναιρεθέντων, ἐν ἔτει ,αφλ' (1530).

Στίχ. Τοῦ μαρτυρίου συνειδήσεως τέλος,
Εὐρον Πατέρες οἱ τῶν Στροφάδων ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ, τοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Οὔστιουγκ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἄγρυπνος ἀπρόιτος ἀσκητῆς θεῖος,
Φῶς Κυπριανὸς ὤφθη τῶν μοναζόντων.

*

Τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ τοῦ Σεπτεμβρίου, ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία Θεσσαλιώτιδος τιμᾷ τὴν μνήμη τοῦ πολιούχου αὐτῆς Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ, Ἐπισκόπου Φαναρίου τοῦ θαυματουργοῦ, εἰς τὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ.

Ὡσαύτως, ἐν Προκοπίῳ Εὐβοίας, ἐορτάζεται πανηγυρικῶς ἡ Ἀνάμνησις Ἐγκαινίων τοῦ Προσκυνήματος τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ῥώσσου (1969).

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ς

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος ^ε_{7x} και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι ^ε_{7x} και ο φθη σο μαι ^{Πα}_Δ φαι δρωσ πα νη γυ ρι
ζων ^{B8}₉ και α σω γη θε μενος ταυ τη στα θαυ μα τα ^ε_{7x}

ὠδὴ γ'

Τους σου οὐς υμνολογῶς Θεοτοκοῦ

ἡ ζωσάκαι ἀφθονότητι ἡ γηθησόν σου γκρο

τησαν τας πνευματικόν στερεώωσον και ἐν

τηθειάδοξησθε φάνωνδοξης ἀξίω

σον

ὠδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίασθαι ἀνβλήτης

ἐκ τῆς Παρθενώσας κωσέως στυψι

στῶ οὐροπροφήτης Ἀββακάτα νόων ἐ

κραυγαῶ αζεδόξατη δύναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

Εξέστητα συμπαντα ἐπιτηθία

δοξησθε σὺ γὰρ ἀπειρογάμε Παρθενε

νε ἐσχες ἐνμηνητῶν ἐπιπαντων

Θεὸν και τετοκας ἀχρονον Υἱον πασι

τοι οἰς υμνῶσι σε σωτηριαν βραβεύσ

σα

ὠδὴ ε'

Τ^{Πα}ην θειαν ταυτην και παν τιμον τε λβν τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της θε ο ο μη τορος δευ τετας
 χειρας κρο τη σωμεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα θε ον δο ξα ζοντες

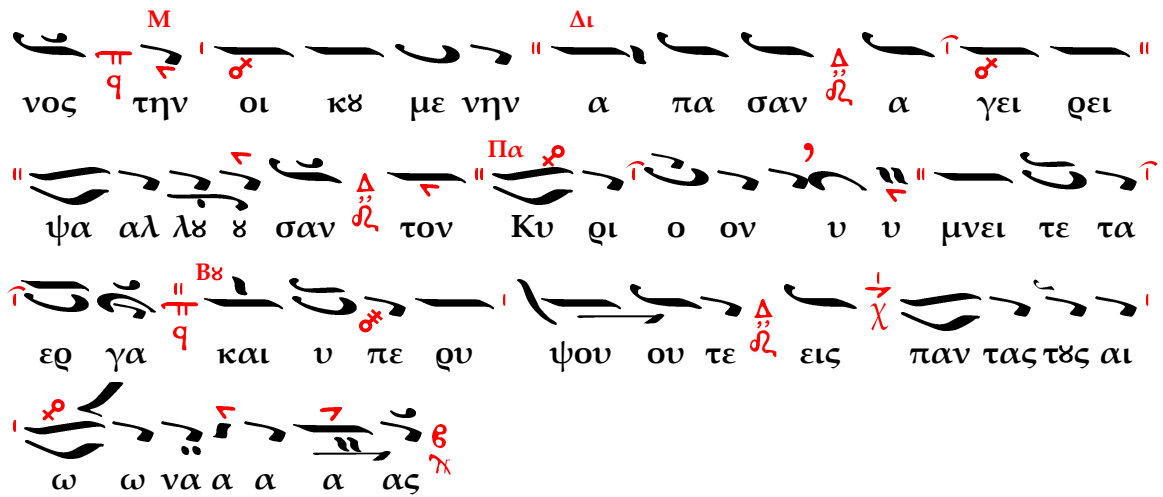
ὠδὴ ζ'

Ο^{Βα}υκ ε λα α τρευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α παι λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ
 λον ^{Πα}Υ περ υ μνη η τε ^{Βα}ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

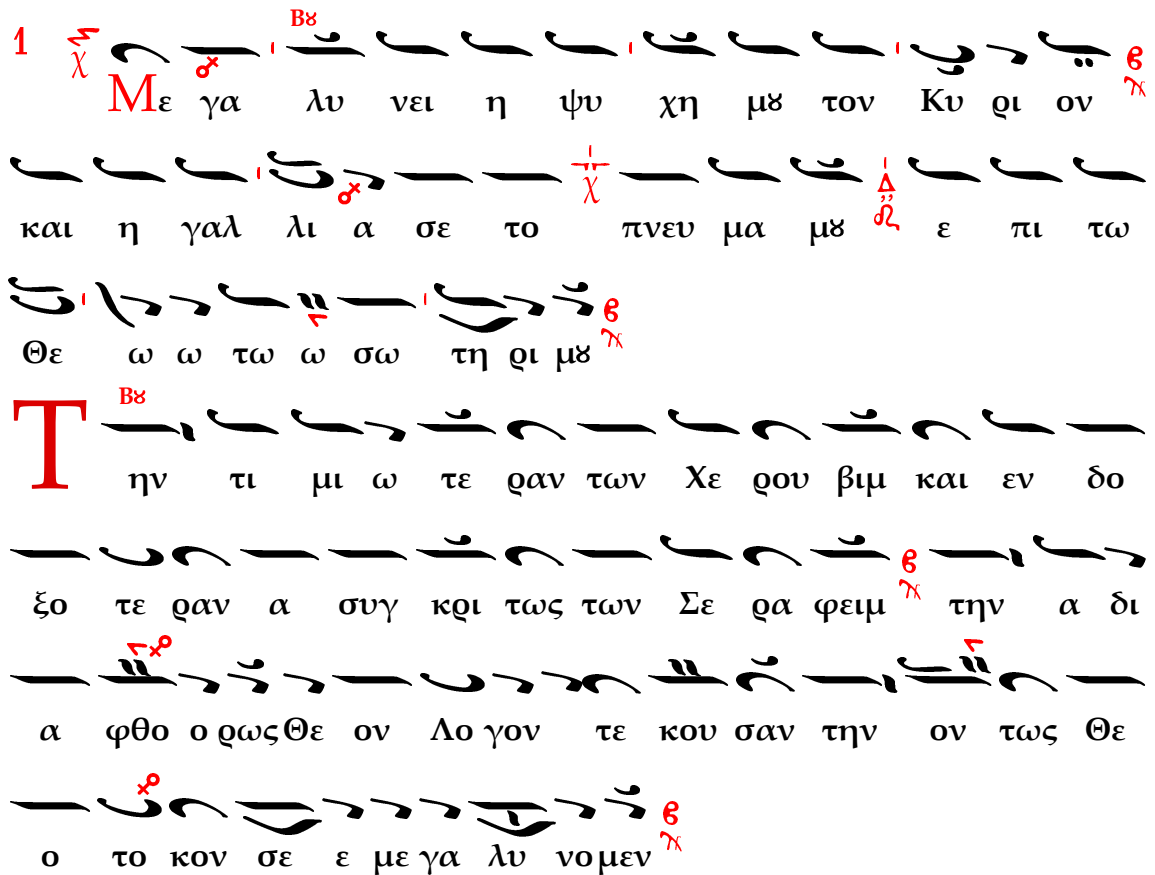
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

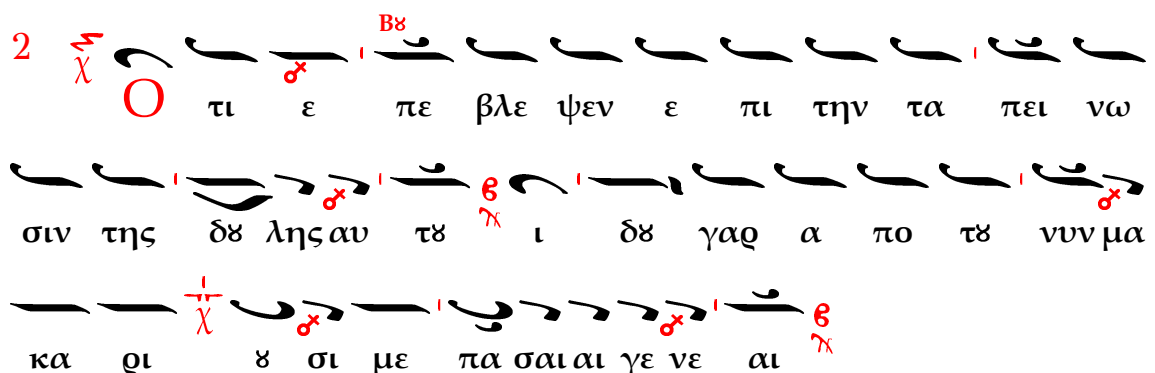
Π^{Βα}αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της θε ο το κβ δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πω με νος νυν δε ε νερ γω με ε

 νος ^Μ την ^{Δι} οι κ⁸ με νην ^Δ α πα σαν ^Δ α γει ρει
 ψα ^{Πα} αλ λ⁸ ε σαν ^Δ τον Κυ ρι ο ον ^Δ υ υ μνει τε τα
 ερ ^{Β8} γα και ^Δ υ πε ρυ ψου ου τε ^Δ εις ^Δ παν τας τ⁸ αι
 ω ω να α α α ας ^Β

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

 1 ^{Β8} ^Δ Με γα λυ νει η ψυ χη μ⁸ τον Κυ ρι ον ^Β
 και η γαλ λι α σε το ^Δ πνευ μα μ⁸ ε πι τω
 Θε ω ω τω ω σω τη ρι μ⁸
Τ ^{Β8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Β την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^Β

 2 ^{Β8} ^Δ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δ⁸ λησ αυ τ⁸ ι δ⁸ γαρ α πο τ⁸ νυν μα
 κα ρι ^Δ ε σι με πα σαι αι γε νε αι ^Β

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^ε την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

3 ^χ **Ο**τι εποιησε μοι μεγαλεια ο
δυνατος^ε και αγιον το ονομα αυτου^ε και
το ελεος αυτου εις γενεαν και γενε
αν^χ τοις φοβουμενοις αυτον^ε

T^{B8} ην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ^ε την αδι
αφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκον σεεμεγαλυνομεν^ε

4 ^χ **Ε**ποιησε κρατος εν βραχιονι αυτου^ε
^ε^χ διεσκορπισεν υπερηφανους διανοι
ακαρδιων αυτων^ε

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

5 ^χ **K**^{B8} α θει λε δυ να στα σα πο θρονων⁷ και υ υ
ψω σε^Δ τα πει νυ ρς⁶ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων⁷ και πλυ τω ρν τας ε ξα πε στει λε κε
νυ ρς⁶

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν⁶ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

6 ^χ **A**^{B8} ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τω
μνη σθη ναι ε λε ρς⁶ κα θως ε λα λη σε προς
τω ς πα τε ρας η μων⁶ τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ⁶

μα τι αυ τσ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πασ γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δσ χσ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε
ρα θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος
και βο α α α α τω χαι ρι σ πα αμ μα κα ρι
σε Θε ο το κε α γνη α ει πα ρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος η μων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τω

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες, ἴδωμεν ἐπιστάντας, ἐν ζωηφόρῳ μνήματι, ἄνδρας ἐν ἀστραπτούσαις, ἐσθήσει Μυροφόροις, κλινούσαις εἰς γῆν ὄψιν· τοῦ οὐρανοῦ δεσπόζοντος, ἔγερσιν διδαχθῶμεν, καὶ πρὸς ζωὴν, ἐν μνημείῳ δράμωμεν σὺν τῷ Πέτρῳ, καὶ τὸ πραχθὲν θαυμάσαντες, μείνωμεν Χριστὸν βλέψαι.

Τοῦ Μηναίου. Γυναϊκες ἀκουτίσθητε.

Ἐν δόξῃ παριστάμενος, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, Κυριακὲ σὺν τῷ θείῳ, Χαρίτωνι θεοκῆρυξ, ἀδιαλείπτως μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων Ἄγιε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ Χριστοῦ ὑπηρέτην, τιμώντων Πάτερ ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως, ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς δ' ἑαυτὸν ἐλκύσαντα, Ὅσιων δήμους· μεθ' ὧν σε ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Πά

Πα
 α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
 Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
 εκ τω ω ων ου ου ρα α νων αι νει τε αυ
 τον ε ε εν τοι οι οισ υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει

υ υμνος τω ω ω Θε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι προπει υ υμνος τω ω ω

Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη

εσται πασι τοις οσι ι ι οις α α αυ τε

Ο Σταυρος σου ου Κυρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποιι θο ο τεσ σε

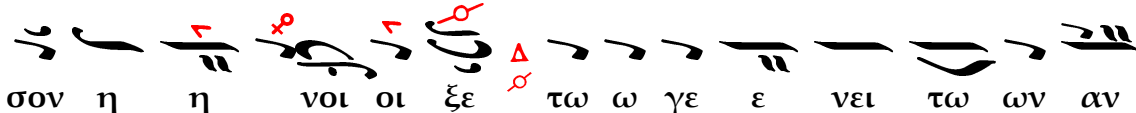
τον ανα στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

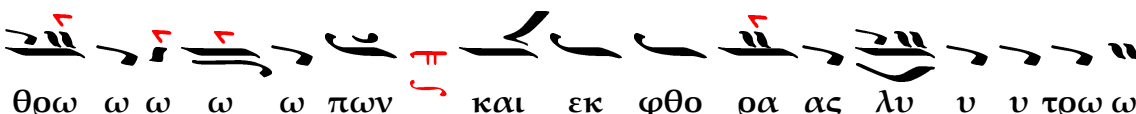
λε ε η σο ον η η η μας

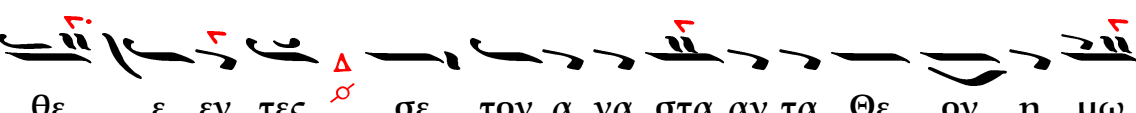
Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινειτε αυτον εν στε

ρω μα τι της δυ να α με ως α α αυ τε

Η τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

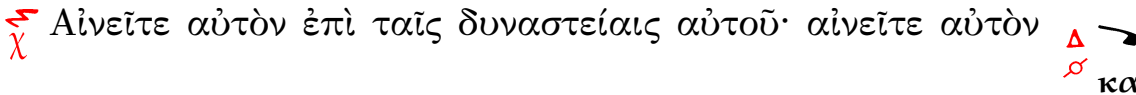
 σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν

 θρω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω

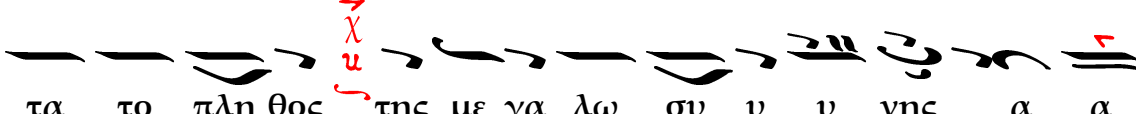
 θε ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

 ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

 μας

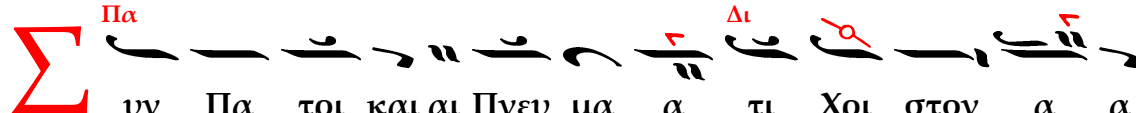
 Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

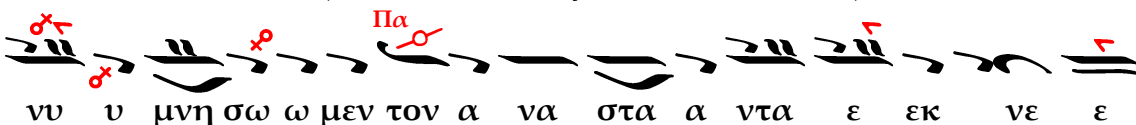
 κα
 τα το πληθος της με γα λω συ υ υ νης α α

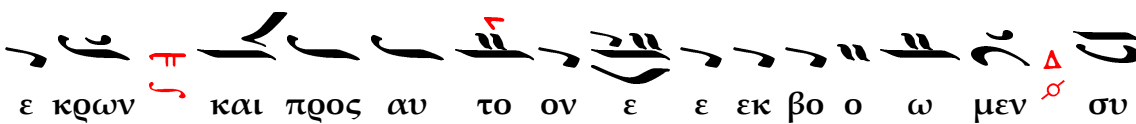
 αυ τς

 Ηα Δι
 υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

 Ηα
 νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

 ε κρων και προς αυ το ον ε εκ βο ο ω μεν συ

 Δι
 ζω η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α

 Ηα
 στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η

 μας

 Ἦχος Δι

 Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν ψαλ

τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα
T ρι η με ρος α νε ε ε ε στη χρι ι στε ε
 εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρ α α α πται
 συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η
 η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο
 ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω
 πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α
 στα α σι ιν

Ἦχος Πα. ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν χορ

δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω
Kυ ρι ε με γα και φο βε ρο ο ον υ υ παρ χει
 της σης α να στα α α α σε ε ε ε ως το ο μν
 στη η η η η η η η ρι ον ου τω γαρ προ
 ηλ θε ε ες ε ε εκ του ου τα α α φου ως νυ υμ
 φι ι ος ε εκ πα στα α α δος θα να τω

θα α να α α τον λυ υ σας ι να τον Α α δα αμ
 ε λευ θε ρω ω ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οis
 αγ γε ε ε λοι χο ο ρε ευ ου ου ου ου σι και ε
 πι ι γης αν θρω ποι οι δο ξα α ζου ου ου ου σι
 την εις η μας γε νο με νην ευσ πλα γχνι αν σου ου φι
 λα α αν θρω ω ω πε

Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
 πα σα πνο η αι νε σα α α τω

ω τον Κυ ρι ι ι ον

Ω πα ρα α νο μοι οι οι Ι ι ι ου ου δαι οι

που ει σιν αι σφρα γι δεσ και τα αρ γυ υ ρι ι α

α ε δω ω κα α τε ε τοις στρα α τι ω ω ω ω ταις

ουκ ε κλα πη ο θη σα αυ ρος αλ λα α νε ε στη η

η ως δυ υ να α α α τος αυ τοι δε κα τη σχυν

θη η τε αρ νη σα με ε νοι οι Χρι ι στον τον Κυ ρι

ο ο ον της δο ο ξης τον πα θον τα και τα α φεν

τα και α να στα αν τα α α ε εκ νε ε ε

κρων αυ τον προ οσκυνη η η σω ω ω μεν

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου
μη ε πι

λα θη των πε νη η των σθ ς εις τε ε ε ε λος

Σφρα γι σθεντος του μνη μα τος πως ε συ λη η

θη τε ε ε Ι ι ι ουου δαι αι οι φυ λακας κα τα

στη σα α ντες και ση μει ει α θ ε ε εν τες των

θυ ρων κε κλει σμε νων προ ηλ θεν ο Βα σι ι λευς η

ως νε κρον πα ρα στη η η η σα α α α τε η ως Θε

ο ον προ ο ο σκυ νη η σα α α τε συν η

μιν με ε ε λω ω δου ου ουν τες δο ξα Κυ ρι ε

τω Στα αυ ρω σου και τη Α α να στα α α α

σει ει ει σου

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
δι η

γη σομαι παντα θαυ μα α σι α α α α σθ

Το ζω ο δο χον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ροι

οι οι γυ υ ναι κες ο δυ ρο ο με ε ναι κα τε ε
 λα α α βον Κυ υ ρι ι ι ε και μυ ρα βα
 στα ζουσαι το σω μα σου το α χρα αν τον μυ υ ρι ι
 σαι ε ε πε ζη η η η τουν ευ ρον δε φω το
 φο ρον Α α α αγ γε ε ε ε λον εν τω λι θω
 κα θη με ε νον και προς αυ τας φθε γγο με νο ο ον
 και λε ε γο ο ον τα τι ι δα κρυ υ ε ε
 τε τον εκ πλευ ρας πη γα σαν τα τω κο ο σμω τη
 ην ζω ω ω ην τι ε πι ι ι ζη η τει ει τε
 ωσ περ θνη τον εν μνη μα τι το ον α θα α να α α α
 τον δρα μουσαι δε μαλ λον α παγ γει λα τε τοις αυ
 του μα θη η ταις της αυ του εν δο ξου α να στα α
 α α σε ε ε ε ωστην παγ κο ο σμι ι ι ον χα αρ
 μο ο ο ο νην εν η και η μας Σω τη η ηρ φω ω
 τι σας δω ρησαι ι λα α σμον και το με ε γα ε
 ε λε ε ε ος

Ἑωθινόν Δ'.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δ ^Μ ο ξ α α ^{Πα} Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^{Π ρ}

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^{Π ρ}

Ο ^{Δι} ρ θρος η η η η η ην βα α α α θυς ^{Ββ} και αι ^Δ

Γυ ναι κε ες η η ηλ θον ^{Ββ} ε πι το μνη η η μα α ^{Πα}

α α α σου ου Χρι ι ι στε ^{Ββ} αλ λα το σω ω ^{Π ρ}

μα ου ου ουχ ευ ρε ε ε θη το ο πο θου με ^{Πα}

νο ο ον α α α αυ ταις δι ο α πο ο ο ρου ου ^{Ββ}

με ε ε ναις ^{Π ρ} οι ταις α στρα α πτου ου ου σαι ^{Ββ}

αις ε σθη η η η η η η η η σε ε ε ε ε σι ιν ^{Πα}

ε ε ε ε πι ι ι ι στα α α α α αν τες ^{Ββ}

τι ι ι τον ζω ω ων τα με τα α α α των νε ε ^{Δι}

κρω ω ων ζη η τει ει ει ει ει τε ε ε ε ^{Πα} ^Δ

ε ε λε ε ε ε γον ^{Π ρ} η γε ερ θη ω ω ως προ ο ^{Ββ}

ει ει ει πε ^Δ τι α μνη μο νει ει τε των ρη μα ^{Πα}

α α τω ων α α αυ του οϊς πει ει σθει ει ει σαι τα
 ο ρα θε ε ε ε εν τα α α ε κη η η η
 ρυ υ υ υτ τον αλλ ε δο κει ει λη η η ρο ος
 τα ε ε ευ αγ γε ε ε ε λι ι ι ι α ου τως
 η η η η η η σαν ε ε τι νω ω θει εις οι Μα
 α α α θη η η η η ται αλλ ο Πε τρο ο ος ε ε
 ε ε δρα ο Πετρος ε δρα α με ε ε και ι ι δων
 ε δο ο ο ο ο ξα α σε ε ε Σου προς ε αυ
 το ο ο ον τα θα αυ μα σι ι α α

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι ηθη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
 την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
 η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε υμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο
Υι οος του Πατρος ο αιωνωτην αμαρτιαν
του κοσμου ελεησον ημας ο αιωνωτας αμα
ρτιιας του κοσμου

Προσδεξαι την δεησιν ημων ο καθημενος
εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον ημα
ας

Οτι συειμονος Αγιος συειμονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος ειδοξαν Θεου Πατροσα
μηην

Καθεκαστηνημεραν ευλογησωσε και αι
νεσωτο ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον
αιωνα του αιωνος

Καταξιιωσον Κυριε εν τη ημερα τα αυ
τη αναμαρτητους φυλαχθηναι ημας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε
νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρ τον
σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος
μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

A γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

K αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

A^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

A να στα ας εκ τῆ μνη ματος και τα δε σμα

δι αρ ρη η ξας τῆ α δῆ ε λυ σας το κα τα κρι μα τῆ

θα να τῆ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῆ

εχ θρα ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α
 πο στο λοις σθ ε ξα πε στει λας αυ τας ε πι ι το
 κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ
 χες τη οι κω με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε
 ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτωναι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ρανσω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος π̣ Δι-θ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Α γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα
 σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θη σαν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
 σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

σοι οι

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

T ης ε ρη μᾶ πο λι της και εν σω μα τι Αγ γε
λος και θαν μα τρω γος α νε δει χθης θε ο φο ο ρε
Πα τη ρη μων Κυ ρι α κε νη στει α Αγ ρυ πνι α προ σευ
χη ου ρα νι α χα ρι σμα τα λα βων θε ρα πευ
εις τῶς νο σῶν τας και τας ψυ χας των πιστει προ στρε χον
των σοι δο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν
ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι δο ξα τω ε νε ρ γων τι δι
α σῶ πα σιν ι α α μα α τα

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος ♯ Γα ρ

A γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο

τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυν τε μεσι τει α προς τον Ποιητην αμετα
αθετε μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
σον εις ικεσιαν η προστατευου
σα αι θεοτοκων των σε ε
ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Ααγιος ο ο ο θε ο ο ο ος
ααγιος ο ο ος ι ι ι σχυρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α
 α α α α α α α α α α Α θα
 α α α α να α α το ος
Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε
 ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η
 η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΕ΄ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ
 λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα
Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μ
 μη πα ρα σι ω πη σηςαπ ε μ

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ

Χ Κυ ρι ος κρα ται ω μα τσ λα ς αυ τσ και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τσ χρι στσ αυ τσ

ε στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι αν σθ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(δ' 6-15)

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἧ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 4).

Ἦχος Πα. ς

A λλη λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

ι ι ι ι α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ

ϑ ϑ ι ι α α

Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τϑ Υ ψι στϑ

εν σκε πη τϑ Θε ϑ τϑ ου ρα νου αυ λι σθη η η

σε ε ε ε ται

A λλη λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

ι ι ι ι α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ

ϑ ϑ ι ι α α

Χ Ε ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτω ρ μϑ ει και

κα τα φυ γη μϑ ο Θε ος μϑ και ελ πι ω ω ω

επ α α αυ το ο ο ο ο ον

A λλη η λϑ ι ι α α α α A λλη

λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α A α α ρα α α

λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Β' Λουκᾶ.

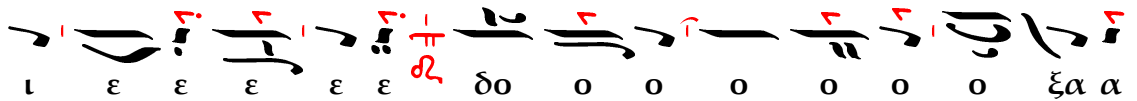
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Γ' 31-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοφάλτου.

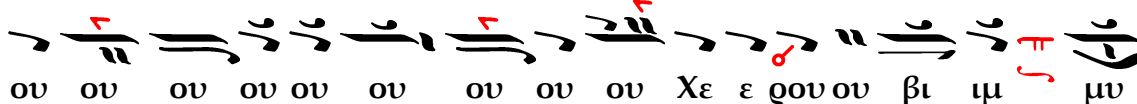
Ἦχος Πά

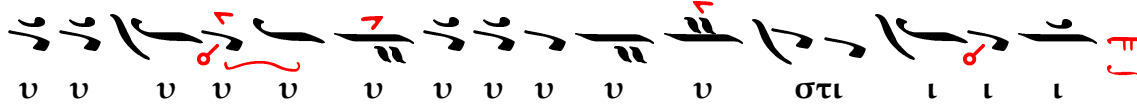
ι τα α α α α α α α α α α α

Χε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου

ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μν

υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι

Ω ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον

^{Κε} βα ^ο α ^{Δι} σι ^{Κε} λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^{Δι} βα ^{Πα} σι ^ο ι ^{Κε} λε ε ε ^{Κε} χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α των ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε νοι

Τ ^{Δι} αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α

^{Πα} τω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α α α

α ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α

α α α α α α α α α α α α α α α

^Δ α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ ^{Κε} υ ρι ε Ε ^Μ λε ε ε η σον

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Π^{Πα} α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ι ε

Π^{Πα} α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ε

Π^{Κε} α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π^{Δι} α ρα α σχϑ ^{Κε} Κυ υ ρι ι ε

Π^{Δι} α ρα α σχϑ ^{Πα} Κυ υ ρι ι ε

Π^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα α τι ι ι σϑ

Σ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

^{Κε} σχυ υς ^Μ μϑ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α

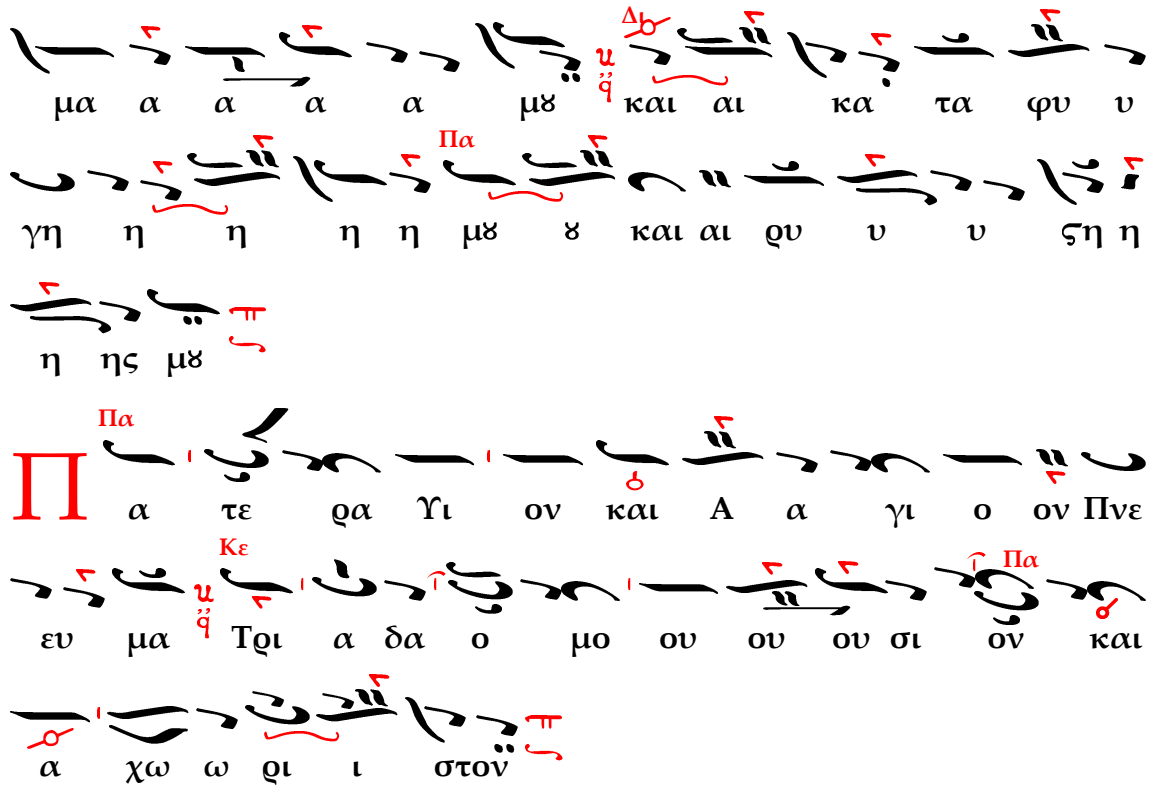
^{Δι} α α ^{μϑ} μϑ ^{Πα} και κα τα φυ γη η ^{μϑ} μϑ και ρυ υ

^Π υ στη ης ^{μϑ} μϑ Ἔτερον ἀργόν

Α^{Πα} γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ ρι ι

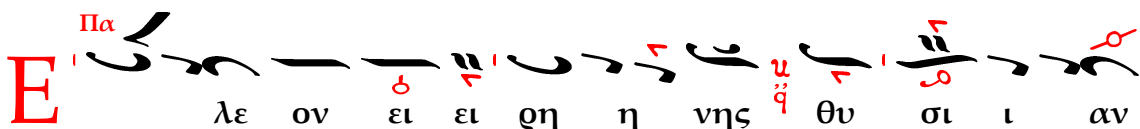
^Μ ι ι ε ε ε η η ι ι ^{Κε} σχυ υ υ υ υς

^{μϑ} μϑ ^Μ Κυ ρι ι ο ος ^{Κε} στε ρε ε ε ω ω

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

αι αι νε ε σε ε ως

^{Πα}Κ αι με τα τω Πνευ μα α το ος ος

^{Κε}Ε χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον

^{Πα}Α α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον

^{Πα}Α γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ υ

ρι ο ος Σα αβ βα α ω ωθ πλη η ρης ο ς ρα

νο ος και η γη της δο ο ο ξη ης ος ω

σαν να εν τοις υ υ ψι ι ς οις ευ λο γη με

νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι

^{Κε}Κυ ρι ι ι ος Ω σα αν να α α α α α εν

τοις υ ψι ι ι ς οις

^{Πα}Α α α μη ην ^{Πα}Α α α α μη ην

^Σε ε υ μνη ς ς ς μεν σε ε Ευ λο

γ ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ

υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α

ος ο Θε ο ος η η μων

Ἐτονίσθησαν ἰα΄ ς ἰβ΄ , βιβ΄ , ἀντεγράφησαν γ΄ Ὀκτ. , βιγ΄ .
Ἄφιερῶνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον καὶ Πρωτοψάλτην Ἀπόστολον Καλ-
πακίδην.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Πάσα

Κε
A α ξι ι ι ο ο ον ε σιν ω ως α α
Κε
λη θω ω ω ως Δι μα α κα α ρι ι ζειν
Πα
σε ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το ο ο
Κε Μ Κε
ο ο κον την α α ει ει μα κα ρι ι ζον
Δι
και πα να μω ω ω μη η η η τον και αι μη
Πα
η τε ε ε ρα α α α α τϛ ϛ Θε ε ε
Κε Μ Κε
ου ου η η η μων την τι ι μι ι ω
Μ Κε
τε ε ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρϛ
Μ Κε
ϛ βι ι ι ι ι μι και ε εν δο ο ξο
Δι
τε ε ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι τω
Κε
ω ω ως τω ων Σε ε ρα α α φμι την α
Μ Κε Μ
δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω
Κε
ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε
ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως

^{Δι} Θε ε ο ο το ο ο κον ^{Πα} σε ε ε ε με ε
 γα α α λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα Ϟ

^{Δι} **Α** α ξι ι ον ε ε ^{Πα} ςι ιν ω ως α λη η
 θω ω ω ως ^{Κε} μα κα α ρι ζειν σε
^{Πα} τη η ην Θε ο ο το ο ο ο κον ^{Δι} τη ην
 α ει μα α κα α ρι ι σο ον και πα να α
 μω ω ω ω ω μη η η η τον ^{Κε} και μη η
^{Πα} τε ε ε ρα ^{Κε} τ ς ς Θε ε ε ς ς ς
 η η η η μων ^{Δι} τη ην τι μι ω ω τε ε
^Μ ρα αν τω ω ω ων ^{Κε} χε ρ ς βι ι ι μ και αι εν
 δο ο ξο τε ε ε ε ραν ^{Πα} α συγ κρι ι ι τω ω
 ως τω ω ων ^{Κε} Σε ε ε ρα α α α φιμ τη ην
^Μ α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως ^{Κε} Θε ο ο ο ο ον
^Μ Λο ο ο γο ον τε κ ς ς ς ς σαν ^{Κε} την ο ο ον

 τως Θε ε ε ε ο ο το ο ο κον ^{Πα}σε ε

 ε με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε

 ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη ἐΔεκ. , βι´ , ἀντεγράφη δ´ Ὀκτ. , βιγ´ . I.A.

Ἄνωνόμου

Ἦχος ^{Πα}Ϡ

A ^{Πα} α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α

 λη η η θω ω ως ^{Δι}μα κα ρι ι ι ζει ειν ^{Πα}σε

 ε ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο το ο ο

 ο ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α α

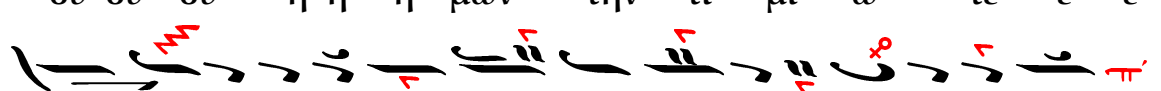
 ρι ι στον και πα να μω ω μη η η το ο ον ^{Δι}

 και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου

 ου ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε

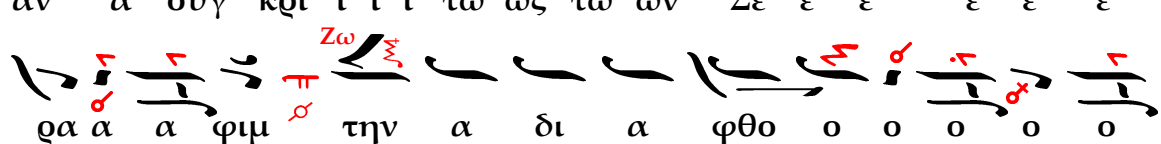
 ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ

 και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α α

 αν α συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε

 ρα α α φιμ ^{Ζω} την α δι α φθο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ρω ω ως Θε ον Λο ο ο ο ο
 γο ον τε κου ου ου ου σα α αν την ο
 ο ο ο ο ο ο ον τω ω ως Θε ο το ο
 ο ο κου ον σε με ε γα α λυ υ υ υ υ υ
 νο ο με ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ (ιε' αἰών).

Ἦχος Πα

A Πα ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ο
 ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ
 υ

8 8 8 ι ι ι ι ι ι ι ι ι α λλη λ8 8 ι

Πα

ι α α α α α α α α α α α λλη λ8 8

8 8 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α Δ

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8 ν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

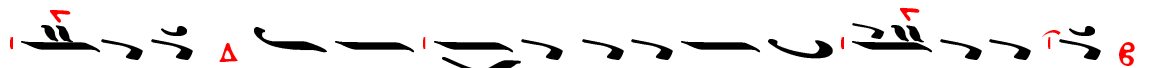

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

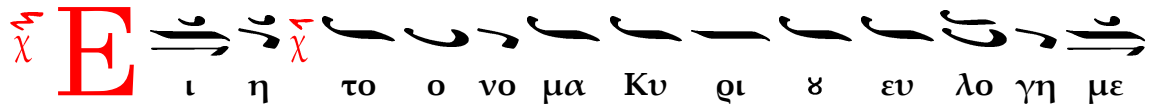
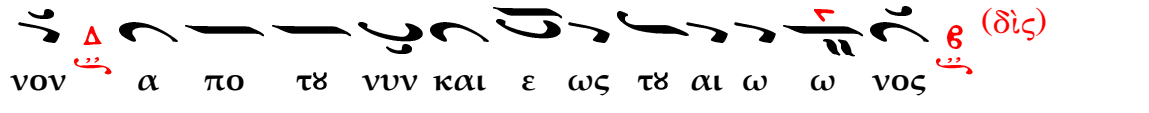
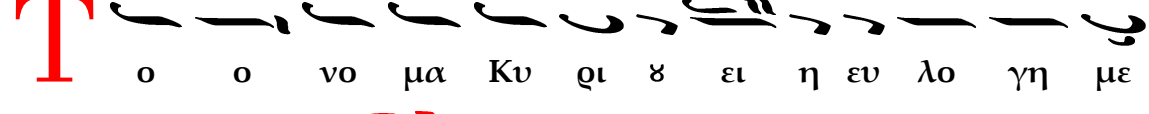
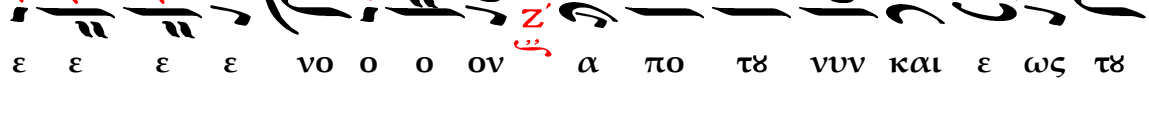

ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

 αι ω ω νο ο ος